

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ
Л. П. СТАНЧЕВЪ

Я. Х. ЯНЕВЪ

АБОНАМЕНТЪ: ЗА ЕДНА ГОДИНА 280 ЛЕВА
ЗА ШЕСТЬ МЕСЕЦА 150 ЛЕВА
ОБЯВЛЕНИЯ: ОФИЦИАЛНИ 2.50 НА КВ. СМ.
ТЪРГОВСКИ — ПО СПОРАЗУМЕНИЕ

Тел. № 150

ул. "Царица Йоана" № 231

НАШИЯТЪ ДЪЛГЪ КЪМЪ ДОБРУДЖА

Добруджа е свободна. Свободни сж нашитъ братя тамъ, които трѣбваше да понасятъ тежкото иго на единъ безкрупуленъ и жестокъ режимъ. Робиата е тежка и само този който познава може най-добре да оцени свободата. Тя е скъпа и мила за добруджанци, и тѣ още не могатъ да се нарадватъ на нея. Вѣрата на добруджанци, се ще дойде денътъ на тѣхното освобождение, запази тѣхното българско съзнание, тѣхната будна национална съвестъ, тѣхното чисто кристално родолюбие. Имахъ щастието да бѣда непосредственъ свидетелъ още презъ първитъ дни на освобождението на Добруджа на силния спонтаненъ изразъ, който добруджанци дадоха на своето българско национално съзнание, запазено будно и непопятно, въпрѣки тежката продължителна робия. Трѣбва да мескалимъ смиренно шапки предъ този тѣхенъ патриотизъмъ. Предъ този духъ на селяческа Добруджа трѣбва да сведемъ главитъ си низко въ знакъ на дълбока почитъ. Защото този духъ е живецътъ на българския народъ, който има злата участъ повечето отъ една трета отъ синоветъ му да се намиратъ вънъ отъ покрива на българската държава.

Но всички тѣзи вѣрни синове на България, както бѣ случаятъ въ Добруджа, мислятъ и живѣятъ съ вѣра въ деня на тѣхното освобождение, защото вѣрватъ въ правдата и защото обичатъ България повече отъ себе си. За тази Добруджа, за нейното работно и здраво българско селячество сега вече слезъ нейното освобождение, трѣбва да се мисли и работи съ любовъ и майчинска грижа. Новото положение на Добруджа постави важни задачи, за разрешаването на които държавата трѣбва да вземе всички необходими и на време мѣрки. Държавата трѣбва да изпълни своя дългъ до край къмъ България. Грижитъ на държавата трѣбва да бѣдатъ грижи на любяща майка, провеждани съ мъдростъ, умение и чувство на човѣчина. И при всички случаи, когато има да се взематъ решения и преди да се изпълнятъ да се чуе мнѣнието и на сведущи, мѣстни добруджанци; да се чуе и тѣхния гласъ, защото тѣ най-добре знаятъ болките си. И само презъ обичи мѣстни ще се дойде по-бързо и по-резултатно до желанната отъ всички цель: Свободна Добруджа — свободно да живѣе и твори.

Любенъ Крапчевъ

Чертаятъ се новитъ пѣтища на България Голѣмата речъ на г. м-ра Иванъ Багряновъ

София, 31. (По телефона) Мрътъ на земеделieto г. Иванъ Багряновъ, вчера сч. об. въ Народното Събрание, произнесе голѣма програмна речъ, въ връзка съ новитъ мѣроприятия на своето министерство.

Тая негова речъ, особено въ онази си частъ, въ която направи прѣсненъ на сегашното стопанско положение на страната и основателно аргументиранъ направи критика, на нѣкои мѣста, доста остро, на стопанската организация, предизвика голѣмъ интересъ и бѣ коментирана извънредно много отъ политическите сѣбди на столицата.

Въ първата частъ на речта, мръ Багряновъ посочи въ кратце извършенитъ до сега подобрения отъ М-вото на земеделieto по отношение на увеличаване производителността на българската земя. Между другото, той изтъкна и голѣмия гладъ отъ земя въ България. Нужни сж, — каза той — още 10 мил. декара земя, за да бѣдатъ задоволени малоимотнитъ и безимотнитъ.

Въ втората частъ на речта мръ Багряновъ изтъкна, че въ връху впечатленията си и отъ обиколката, която направи въ Германия и Италия по покана на министритъ на дветъ страни. Той изтъкна нѣкои мѣроприятия, които сж проведени въ тия страни. Той се спрѣ по специално на германската организация за продоволствие на страната и опредѣлянето на ценитъ на произведенията. Мръ Багряновъ намира, че опита на Германия да даде едно плано-во земеделско производство, единъ стабилизирани цени може съ голѣма полза да бѣде приложенъ и у насъ.

Какво стопанство трѣбва да имаме ние при сегашното международно положение и при сегашната стопанска обстановка и какво е нашето стопанство днесъ? — Отговорътъ ми е, че нашето стопанство днесъ не е въ никакъ случай едно ржководено стопанство.

Въпроситъ за производството, за цѣнитъ на произведенията и скѣпотията не се уреждатъ само съ едно добро пожелание. Министерското постановление, което азъ съмъ подписалъ и азъ, нѣма да спрѣ посѣпването на живота, защото това е

результатъ на сегашната система, а системитъ се измѣнятъ само съ нови системи.

Кой опредѣля у насъ ценитъ? — Комисарството по прехраната. А комисарството въ сжщность е държавенъ чиновникъ. Въ такъвъ случай ценитъ ще бѣдатъ далечъ отъ принципитъ на справедливостта. Нищо чудно нѣма въ това, че има скѣпотия, нищо чудно, че ние не можемъ да спремъ увеличението на ценитъ, нищо чудно, че не можемъ да

г. м-ръ ИВАНЪ БАГРЯНОВЪ

спремъ скѣпотията и винимъ този, или онзи.

Цѣрѣтъ е само въ едно издѣнно замѣняване на цѣлата система на производството.

Новата система е известна и се казва:

Земеделско стопанство, организирано на цѣлия производственъ процесъ въ една единствена продоволствена организация

и трѣбва да обеме изцѣло производствения процесъ отъ производителя на суровия продуктъ до устѣта на консуматора. И всичко това въ името на интереса на държавата и на отдѣлната личностъ, съ една единствена цель:

РАВЕНСТВО ЕДНАКВО ЗА ВСИЧКИ!

Възможно ли е създаването на една такава цѣлостна продоволствена организация у насъ? — Отговарямъ „да“. Защото нѣянитъ отдѣлни елементи живѣятъ въ нашето стопанство и сж вече на лице и тѣ трѣбва да бѣдатъ организирани въ едно цѣло.

Но ако една такава организация се създаде у насъ, възможно ли е да ни даде едно плано-во ржководене на пазаритъ и едно ржководено произ-

София, 31 (По телефона) Въ днешното заседание на Народното събрание, председателя, г. Логофетовъ, съобщи, че сж внесени 28 законопроекта отъ м-ра на

водство при нашитъ условия? Предпоставката, обаче, е сполане на скѣпотията, чрезъ стабилизирани на ценитъ.

Възможно ли е да има стабилизирани цени? — Да. Тогава на какво равнище ще трѣбва да ги спремъ? Има много бази за ценитъ отпреди стопанската криза презъ 1929 год. Азъ заставамъ на ставовището на едно цѣлостно ржководено стопанство, което ще даде справедливи и стабилизирани цени, което ще спрѣ скѣпотията, ще организира пазаритъ и тогава ще импулсира производството.

Ние имаме като държавенъ единъ лозунгъ — това е справедливостта

На тая правда ние трѣбва да залѣгаме идеално, ако искате да импулсираме нашата държава. Шомъ е тѣй, трѣбва ли ние да приложимъ този принципъ на правдата? Днесъ ще наддѣлѣ този, който не само военно но и стопански е добре организиранъ.

Ние ще изтраемъ въ вихъра, който минава край насъ, моме би и надъ насъ

само ако бѣдемъ организирани, въ всѣко отношение, като единъ народъ, само така ние можемъ

Да донесемъ новия святъ.

А искаме ли, ние българитъ, като народъ, като хора нѣщо повече отъ правдата?

Отговорътъ е известенъ на цѣлия святъ: правда между народитъ и любовъ между хората! Тогава нека стегнемъ редоветъ, за да изтраемъ въ борбата и да доживѣемъ до новия святъ на справедливостта. Да стегнемъ редоветъ, за да може да доживѣе съ по-малко страдания този изтерзанъ народъ до правдата, на която той остава вѣренъ и която той очаква въ свѣта.

Речта на г. Багряновъ бѣше голѣмо политическо събитие. Въ дипломатическата ложа бѣха заели мѣста нѣколко пълни министри, другитъ ложи и галеритъ бѣха препълнени, а чуждитъ журналисти веднага следъ завършването ѝ я протеграграфираха въ странство.

земеделieto, г. Иванъ Багряновъ, съ които се цели да се повдигне нашето земеделско, наше производство, както и неговото рационализиране.

ДЪЛЖИМЪ ДА ОСВѢТЛИМЪ!

Въ редакцията на "Добруджански гласъ", ежедневно постѣпватъ извънредно много писма, въ които нашитъ читатели отъ всички крайща на Добруджа ни донасятъ дознание редица факти и слухове, било съ молба да имъ дадемъ гласность въ вестникъ, било да направимъ нужнитъ постѣпки предъ съответнитъ власти.

На всичко, което представлява общественъ интересъ ние даваме мѣсто, а колкото се отнася до молбитъ за одѣлство дължимъ да заведемъ следното:

Ние разбираме тия трогателни прояви на довърчистостъ на нашитъ братя отъ ония ни край къмъ своя

старъ боевъ дрударъ, къмъ чийто подкрепа прибѣгваха презъ чернитъ дни на робията, но тѣзи дни минаха, тѣ сж само едно печално минало и днесъ въ южна Добруджа правдинитъ се раздаватъ отъ българската властъ, която сжди безпристрастно, честно и човѣчно.

Ние сме дълбоко убедени, че всички братя хранятъ безгранично довърие къмъ органитъ на тази властъ и ги умоляваме да се отправятъ при всѣка нужда само къмъ тѣхъ.

"Добруджански гласъ", е око, което непрекъснато бди надъ участъта на всички добруджанци.

Румъния отива

къмъ омиротворение а-рестуванъ билъ и проф. Кантакузино

Букурещъ, 31 (ГТА). Отъ мѣрдавно мѣсто се узнава, че въ Букурещъ сж арестуванъ 106 души и въ провинцията 392 души. Освенъ това полицията е арестувала и 2,002 души за проявено участие въ бунта. Военитъ сж заловили досега много оржжие и муниции.

Арестуванъ е и проф. Кантакузино, като членъ на легионеритъ. При обиска, направенъ въ дома му, е билъ откритъ единъ радиопредавателъ, който служелъ да предава съобщения до бунтовницитъ.

ОРЖЕСТВЕНИ МОЛЕБЕНИ

чужбина, по случай рождения денъ на Н. В. Царя

Парижъ 31. (БТА) По случай рождения денъ на Н. В. Царя Борисъ III, въ руска църква се отслужи тържественъ молебенъ. Присѣстваха пълномощния мръ на България и легационния персоналъ и членоветъ на българската колония.

Берлинъ 31. (БТА) Вчера по случай 48 год. отъ рождението на българския владѣтель Н. В. Царя Борисъ III въ руска църква се отслужи благодарственъ молебенъ който присѣстваха: г-на Драганова, управляюща българската легация в. г. Драгомировъ и членоветъ на българската колония.

На албанския фронтъ предстоятъ решителни събития

Края на тази война е близкъ

Римъ, 31. (Велтъ-Пресе) Презъ последнитъ дни римския пачатъ се занимава твърде много съ положението на албанския фронтъ.

В. "Джорнале д'Италия" дава да се разбере, че месецъ февруарий ще бѣде отъ сждбоносно значение за

борбата на този фронтъ. Италианскитъ вестници подчертаватъ, че на последъкъ сж зачестили бомбардировкитъ надъ Солунъ, на желѣзопътнитъ линии за Атина, както и за бомбардировкитъ задъ тила на фронта. Отъ това се вади заключение, че на гръцкия фронтъ ще има неминуеми събития отъ историческо значение.

Печатница "Добруджански гласъ" изпълнява всѣкакви порѣчки

НЪКОЛКО МИНУТИ ВЪ ИЗЛОЖБАТА НА КАВАРНАЛИЕВЪ

Бяхъ само чувалъ за дѣлото на нашия голѣмъ художникъ Каварналиевъ. Но ето, че ми се отдаде случай да мога да прекарамъ нѣколко минути въ изложбения салонъ на читалището „Иорданъ Йовковъ“ — Добричъ, където художника излага нѣколко десетки табла отъ морето. Наистина, колко много мжно можемъ да разбирате хората на изкуството, особено голѣмитъ майстори на перото или четката. Всѣки случай, азъ искамъ съ нѣколко думи да представя моитъ лични впечатления отъ онова, което можахъ да видя въ масленитъ табла на Каварналиевъ.

Подъ спокойствието на силнитъ вулкани се крие неспокойниятъ жажда за широта и безбрѣжие на художника-творецъ. Въ „Привечеръ при Калъчъ-кѡй“ вечернитъ вълни притаяватъ надъ набраздената ширъ минутното спокойствие на багра и тоня. „Носъ Калиакра“ стои като черно-сивъ гранитъ срещу напора на бѣло синкавитъ вълни на морето, което прелива неспокойствието на нѣщо далечно, на нѣщо непознато.

Изхвърленитъ лодки на брѣга „Утринъ край Балчикъ“ или „Край Созополъ“ даватъ представата за тежкия рибарски животъ, но все-пакъ готовъ на жертви изпеченъ рибаръ. Тѣ сж малки-лодкитъ, но човѣкъ вижда въ тия черупки като че ли класчета отъ сърдцето на художника-маринистъ, изхвърлени отъ „Есена Буря“ на брѣга, където няматъ единичното си спокойствие и кждето ни шепнатъ за „Пролѣтна симфония“, която чува само художника — поетъ. Въ тая дѣла симфония се крие все пакъ човѣшкия животъ скжтанъ между морето и неразрушимия брѣгъ на битието „Балчикъ“. И когато художника се отдѣля за моментъ отъ морето той идва при „Букетъ отъ лалета“ или при „Кжсни хризантеми“.

Въ цѣлото творчество на Каварналиевъ ние можемъ да забележимъ три момента: морето отразено съ най-голѣма широта, съ неговото малко спокойствие, неговата вѣчност и вѣчно-възбунуванитъ вулкани и водоеми, които търсятъ безкрайността, неограничеността и свободата. Вториятъ моментъ ни дава цвѣтната хармония на невинностъ, а, отразена въ „Букетъ отъ хризантеми“ и „Лалета“. Помамениятъ погледъ се спира именно върху тѣхъ, върху цвѣтенцата, които знаятъ да

цвѣтятъ и безропотно да мълчатъ въ свѣта. Третиятъ моментъ ни дава битови картини, въ които е дадено най-характерното отъ „Добруджанска селска кжца“ докато другитъ картини ни даватъ старото „Търново“ съ своитъ характерни кжци строени отъ еленскитъ или дрѣновски майстори.

Когато човѣкъ посети изложбата на Каварналиевъ, не може да не стои съ благоговение предъ безгласния бумтежъ на разбуненото море. Не може да не изтрѣпне отъ оная живостъ дадена съ четка и боя на мъртвитъ брѣгове, които лаятъ безкрайното море за да не излѣзе отъ брѣговетъ, така както рамката пази да не излѣзе сърдцето на художника маринистъ да залѣе свѣта съ неспокойствието си и жаждата за нѣщо безгранично и неуловимо съ погледъ и сърдце.

Наистина, Каварналиевъ е човѣкъ съ четка и сърдце дълбоко толкова, колкото е морето на което принадлежи, а сжщевременно и нежно, така както сж нежни неговитъ „Хризантеми“ и Лалета.

ЯРОСЛАВЪ ЕСЕНИНЪ

ПРЕДУПРЕДИТЕЛНИ гласове относно аме- риканската помощ въ Англия

Лондонския „Деили Мейл“ помѣства една статия отъ Вардъ. Присъ подъ заглавие: „Нашата месеци“, въ която между другото се казва: преди една година ние имаме единъ мощенъ съюзъ и се бихме само срещу единъ неприятелъ. Днесъ е обратното. Британската империя сега е почти сама. Презъ миналата година Германия спечели не само единъ съюзникъ, съ мощна флота и авиация, но и много богати стопански и индустриални области, простиращи се отъ Нарвикъ до Пиринеитъ и отъ Брестъ до Черно море. Днесъ подъ военното ръководство на Германия се намиратъ 225 милиона души. Ако нѣкой би предсказалъ това преди една година, ние всички сигурно го бихме вѣрили за лудъ. Ето защо, английския народъ трѣбва да бжде готовъ всѣки моментъ и да не разчита много на американската помощ, както разчиташе миналата година на линията „Мажино“, за да не се разочарова още веднажъ“.

ОКОЛИЙСКИЯТЪ ЛѢКАРЪ ВЪ ДОБРИЧЪ БЕЗПЛАТНО ЛѢКУВА МАЛАРИЯ като отпуска даромъ необходимитъ дози за лѣкуване

Установено е, че много болни отъ малария въ Добричъ не взематъ сериозни мѣрки за пълното излѣкуване на тази заразна и коварна болѣстъ, която систематически омаломощава човѣшкия организъмъ и го прави почти негоденъ за творческа работа.

Освенъ това, маларията въ много случаи става причина за едни по-сериозни заболявания, отъ едни по-сериозни болѣсти, които нападатъ човѣшкия организъмъ, вследствие намалението на неговитъ жизнени сили и борбата следъ това съ тѣхъ, а отчайваща и тежка.

Околийската Здравна служба

въ Добричъ има на разположение необходимитъ количества лѣкарства за борба срѣщу маларията и е готова винаги да отпусне опредѣленитъ дози хининъ даде и съответнитъ упътвания за употребление. За тази целъ ще трѣбва предварително да се направи анализъ на кръвта на пациента, оплаквашъ се отъ периодични трескави кризи. Следъ установяване причинствително на маларичнитъ паразити ще бждатъ отпускани безплатно дозитъ хининъ.

Околийскиятъ лѣкаръ, г. Лобановъ е специалистъ по малария и е изпратенъ нарочно отъ

ХОПКИНСЪ при английския Кралъ

Амстердамъ 31 (ГТА) Англия.ското радио съобщи, че г. Хоппкинсъ е билъ приетъ отъ английския кралъ Джорджъ въ Бъкингамския дворецъ. Кралъ далъ обѣдъ. Водени били разговори, за които не се казва нищо.

Главната Дирскция на народното здраве за борба съ маларията въ Добруджа. Той е винаги на разположение да дава съвети, упътва и лѣкува презъ всѣко работно време въ Околийската здравна служба въ Добричъ, както и да раздава безплатно лѣкарства.

АНИЛИНОВИ БОИ

ПРИ ПОНУПКА ТЪРСЕТЕ АНИЛИНОВИТЪ БОИ

НА ИЗВЕСТНИТЪ ФАБРИКИ

И. Г. ФАРБЕНИДУСТРИ АКЦИЕНТЕЗЕЛШАФТЪ

Франнфуртъ на Майнъ

ТЕЕРФАРБЕНВЕРНЕ АУСИГЪ О. О. Д.

Аусигъ

ХИМИЧЕСКА ФАБРИКА „КОЛОРИСНА“ А. Д.

София

И ОБРЪЩАЙТЕ ОСОБЕНО ВНИМАНИЕ ВЪРХУ
ТѢХНИТЪ ЗАПАЗЕНИ

ФАБРИЧНИ МАРКИ

Теерфарбенверне
Аусигъ О. О. Д.

Химическа фабрика
„Колорисна“ А. Д.

САМО ОРИГИНАЛНАТА БОЯ ВЪ ФАБРИЧНАТА
ОПАКОВКА ГАРАНТИРА КАЧЕСТВОТО!

Представителство за България

Д-во за продажба на Германски Анилинови Бои

„Вайбелъ & С-не“

София, ул. Московска 5

ДОБРУДЖАНЦИ

ДИЙ, АВРАШЫ...

Тримата сина на дѣдо Ангелъ останаха въ войната. По-после той се научи, че двамата сж паднали въ последнитъ сражения, а третия умрѣлъ въ болницата. Четвъртиятъ — дѣдо Ангелъ имаше четирима сина — забѣгна въ България. Какво бѣше се случило тогава, дѣдо Ангелъ смжтно си спомняше; знаеше, че имаше ангари, имаше свиване. Следъ гона започна масово гонение, претърсвания, разкирвания и заплашаваня. Тогава синъ му забѣгна и не се върна. Пишеше на рѣдко — на два три месеца веднажъ. Пишеше за очакваната амнистия, когато не само той, но и много други като него ще се върнатъ по домоветъ си. И годинитъ минаваха, летѣха въ вѣчността, а амнистия нѣмаше. Ала тая дума дълбоко се връза въ сърдцето на дѣдо Ангела, сякашъ пусна нѣкакви невидими пипала,

които при всѣко произнасяне на тая радостна дума, преплъзвяха по цѣлото му сжщество и приятно гжделицаха най-нѣжнитъ му душевни струни. Радваше се старецътъ, чувствуваше какъ силно туптѣше сърдцето му и ей тъй, струваше му се, че се че отвори вратата и ще го види — него, сина си, Тотю, и а р а м и лъ камшика следъ нлуга, връща се отъ нивата...

Самъ остана на старини дѣдо Ангелъ, съ сакатата си внучка, малката Ангелина. Не му ли стигаха толкова беди, толкова нещастия? Въ родилни мжки умрѣ снаха му, а следъ три години каруца претрѣжика малката Ангелина. Тя остана саката — за винаги. куца и гърбава. И двамата — старецъ и дете — живѣха усамотени въ старата на срутване кжца, срѣдъ широкии дворъ, оградени

съ прогнниъ и съборенъ плетъ, живѣеха съ единичката надежда — амнистията, когато всички прокудени въ далечна чужбина ще се завърнатъ, когато ще се завърне и тѣхниятъ милъ и многоочакванъ синъ и баща. Но ще ли дочакатъ тоя радостенъ день?

Може би.

Тогава ще грѣйне слънцето на радостта, ще се стоплятъ свититъ отъ болка и мжа по свидни чада сърдца, ще бжде тъй хубаво, тъй весело... Но кой бѣше подиушналъ на ухото на стареца тая утешителна и пълна съ свѣтли надежди крилата дума, която топлѣше день и нощъ измжченитъ сърдца на двамата нещастници?

Ето и Тотю пише за амнистия. Това ще бжде, трѣбва да бжде! Амнистия! Това значи — Тотю въ кжци. Радостъ, безгранична радостъ, ласки, милувки, сълзи, радостни сълзи...

Следъ обилниятъ дъждъ, грѣйна пролѣтното слънце. Въ въздуха се носѣше миризмата на прѣсно окосено сено и лекиятъ ароматъ

на рано цвѣналитъ цвѣта. Повѣтоплѣхъ и свѣжъ вѣтречъ. Отъ листата на акацията прокапаха едри дъждовни капки. Бѣ хубаво и приятно. Дѣдо Ангелъ остави вратата отворена и застаналъ на прага преброди съ погледъ небето. Малки рунтави облачета бавно се търкаляха и изчезаха въ далечината на небесния миръ. Небето се избистрише.

Въ съседния дворъ задрѣнка каруца, която следъ малко излѣзе на улилата, заги на горе и поепя за града.

— Заминаватъ! — промълви дѣдо Ангелъ и радостъ изпълни старческото му сърдце.

— Дѣдо, заминаватъ! — чу се отъ вжтре слабиятъ гласецъ на малката Ангелина.

— Заминаватъ, кжзъмъ! Дано!...

Група селяни отиваха въ града, т. е. бѣха принудени да идатъ на голѣмото политическо събрание, свикано отъ властващата партия. Отъ всички села грѣбваше да идатъ — съ знамена, съ гайди. Тамъ щѣха да бждатъ най-видни

тѣ представители на партията, щѣ бждатъ самитъ министри, които ще правятъ важни изявления, щѣ бжде истинско празненство.

Когато дѣдо Ангелъ слушаше за това събрание, като че ли кой го подигаше и той бѣ готовъ да хвъркне отъ радостъ, да бързалъ, още отъ вратата зардѣнвнучката си:

— Ангелче, амнистия ще има! На голѣмото събрание...

И той притискаше въ скута на мѣничкото глѣдо на нещастно момиченце, което зарадвава, мѣно, бързаше съ кудия си, силно мѣтайки изкривителното, рамо напредъ къмъ разтворената внучката на стареца.

— Ще има голѣмо събрание! Самиятъ министъръ ще иде!

Ще направи важни изявления много важни... За какво да бждатъ тѣ? Има ли нѣщо важно отъ амнистията? Винаги е въ тѣхни ржце, отнеха нивата настаняха колониститъ изъ хоскитъ кжци, ангариата за щосе свърши, за: кметове настани

МЕНДУ НАРОДА

На гости въ Алъчкьой

Отдавна добри хора от селата ме канят да ги навестя. Но згода все не пада и дори поето задължение не можах да изпълня. Едва оная вечер ми се отладе възможност да отида въ близкото до града ни село Алъчкьой — великолепно българско село със какво страшно турско име!

Не питайте как стигнахме до селището; който не е пътувал всрѣдъ мразовита зима изъ Добруджа само той не може да си представи цѣлия ужасъ на подобна експедиция. Премръзнали и разстроени отъ трѣскането на колата по замръзалия рапетахъ ние се свѣкохме отъ каруцата и едва се домъкнахме до скупената стрѣха на единъ отъ мѣстнитѣ жители. Приежа ни съ искрена радостъ, разсѣтахъ се домашнитѣ и ние скоро се окопихме при приятната грѣйка на зиданата печка.

Дойдохъ старейшинитѣ на селото, насѣдохъ чинно и най-възрастния взе думата:

— Преди, въ робството, по-често ни навѣстяхте... Сега не сме ви виждали отъ освобождението, когато и ние дойдохме въ Добричъ...

— Какъ сте, сега? Какъ се чувствувате отъ като се освободихме? — побързахъ да прекъсна малко неудобната за менъ тема, подета тѣй сърлечно отъ добрия старецъ.

— Много сме си харно... Радостъ голѣма е у всички ни... Още не можемъ да се нарадваме на всичко българско, а младежъта ни бърва да и а в а к с а изгубеното презъ влациш.

И съвсемъ непринудено моя събеседникъ ми разказва колко добре се чувствуватъ, като освободени, колко харни хора сѣ преселници: много по-добри излѣзли, отъ колкото ги очаквали; чакали да имъ дойде даскалъ, да учи не само децата, но и по възрастнитѣ, които незнайтъ да четатъ български. Днесъ биле малко стеснени парично, но и това ще мине, само Господъ да е добъръ и да даде сиосенъ берекетъ.

Тръгнахме за къмъ кафенето, където се бѣха събрали жителитѣ отъ селото. Шибаше немилостиво ледения вѣтръ, подгонилъ верѣлъ бездната на мрака призрачни врагове.

Въ доста широкъ салонъ на кафенето бѣше душно една топла влага изливаше на бледи кълба изъ вратата, която почти не се затваряше.

Трогна ме почтителния приемъ, който ни оказаха тия славни люде, чийто борческа устоячивостъ съмъ провѣрвалъ при толкова случаи презъ румѣнското владичество.

Засвири хармониката, наловиха се двойки, само младежи — мѣстни жители и заиграха нѣщо като валсъ и модерно хопкание. Изправенитѣ край стената млади северни добруджанци, облечени въ прекрасни народни носии, гледаха съ тѣгостъ на тия тѣй чужди на българскитѣ имъ духъ игри.

Хармониката засвири българско хоро. Нашитѣ момчета пакъ се заловиха по дъма, като се завъртѣха въ нѣщо, като валсъ, като се закълчиха — отъ ужасъ сърдце да ти се скъса...

Неизтърпѣхъ, спрѣхъ увлѣклия се въ изкуството си хармоникаджия и се обърнахъ къмъ всички съ братско обяснение, че тази картина ще предизвика голѣмо огорчение въ всѣки българинъ, па дори и чужденецъ, който би я наблюдавалъ. Азъ имъ изтъкнахъ колко по-красиви по-игриви сж нашитѣ хора, ржченици и други игри, какви чудесни сж нашитѣ носии и горещо възхвалихъ младитѣ северняци, за дето сж опазили чисто българския характеръ и на носитѣ си, и на игритѣ си, като най-настоятелно ги замолихъ да не се повлияватъ отъ чуждото, дълбоко убеденъ, че въ скоро време и младитѣ отъ южна Добруджа ще започнатъ да ги подражаватъ.

Въпреки очакванията ми, когато завършихъ кафенето се разтърси отъ възторжени удобрения, най-горещо ржкоплексаха гордитѣ младежи, родени въ това хубаво българско село.

Азъ още веднажъ се увѣрихъ каква прекрасна душа опазватъ гърдитѣ на нашитѣ селяни, но тѣ сж останали съвсемъ безржководци, неопжтени и непосѣветвани съ любовъ и братско чувство.

Л. П. С-въ

— **Запасното подофицерско благотворително дружество „Генералъ Кантарджиевъ“** — гр. Добричъ, съобщава, че на 2 февруарий т. г. въ 1 часа следъ обѣдъ, ще има редовно годишно събрание въ салона „Балканъ“, съ дневенъ редъ: Отчетъ на управителния и контроленъ съветъ и освобождяването имъ отъ отговорностъ за време отъ 6 октомврий до 31 декемврий 1940 година, гласуване бюджетъ за 1941 година и избиране допълнителни членове на управителния и контроленъ съветъ. Присѣдствителство на членоветѣ е задължително.

Четете и разпространявайте в-къ „Добр. Гласъ“

КУЛТУРНИ ВЕСТИ отъ Силистра

Силистренскитѣ студенти организоаха художествена вечеръ въ полза на беднитѣ си колеги. Разкошнитѣ салони на Военното събрание, въ които презъ епохата на робството българитѣ нѣмаха достѣпъ, бѣше даденъ на разположение на студентството. Патронъ на вечерята бѣше г. полк. Козаровъ, началникъ на силистренския гарнизонъ. Забавата се откри съ нѣколко подходящи за случая думи отъ страна на студента Асенъ Калчишковъ.

Въ първата частъ на програмата, хорътъ „Седѣйка“, подъ ржководството на г. Пѣевъ, изпълни нѣкои номера, между които чудесния „Валсъ“ на Петко Стайновъ по текстъ на Яворовъ, хумористичната и ефектна „Баба Минковица“ отъ Добри Христовъ и китка коледарски пѣсни на силистренския композиторъ Петъръ Бояджиевъ.

Като солисти се отличиха г-жа Ветка Морфова и г. Маринъ Токушевъ — добруджанския пѣвецъ.

Въ втората частъ на програмата — подготвена отъ студентитѣ — блѣсна творческата изобретателностъ на тия млади интелигентни сили. Чрезъ нѣколко символични картини бѣха възпроизведени най-геройнитѣ страници отъ българската история. Предъ очитѣ на публиката се явиха, като на филмъ: ханъ Исперихъ, Паисий, монахътъ блѣденъ, довърши предъ насъ тежкия си канонъ и прочете нѣколко страници отъ „История словеноболгарская“, яви се Караджата, величавиятъ образъ на хайдутина, жертвалъ младостъ и животъ за поробеното отечество; най-сетне — освобождението на Добруджа, картина, която, колкото и да се повтаря, за насъ ще бѣде винаги нова защото това освобождение не е за добруджанеца само възторгъ и парадъ, а дума съ най-голѣмо съдържание, обуславяща цѣлия му животъ — празниченъ и всѣкидневенъ — изворъ на свѣтла, безгранична и неизразима радостъ, радостъ понятна напълно само нему...

Две хубави стихотворения „Българска речъ“ отъ Кирилъ Христовъ, рецитирани отъ г-ца Танева и „Завръщане“, блѣскаво изпълнено отъ самия авторъ — Петъръ Велчевъ — допълниха тая нова за силистренската публика и тѣй харесана програма.

ГЕОРГИ ЯЗАДЖИЕВЪ

Печатница „Добруджански гласъ“ изпълнява всѣкакви поржчки

Дейността на въздържателитѣ въ Германия

Примѣрътъ на Хитлеръ. Мѣрkitъ за здравеопазването на народа. Съ алкохола не бива да се злоупотрѣбѣва. Държавата се грижи за предпазване на младежъта

Берлинъ. (Специална кореспонденция) Голѣмитѣ преобразования прокарани напоследѣкъ въ всички области на социалния животъ въ Германия, цѣлятъ на първо мѣсто, здравеопазването на народа и създаването на здраво поколение. Една точка отъ първата програмна предвиждатъ ограничение употребата на алкохолъ и никотинъ. Известно е, че самъ Хитлеръ не пие и не пуши. Освенъ това той предпочита вегетарианската храна. Това, обаче, съвсемъ не означава, че примѣрътъ на Хитлеръ е задължителенъ за всички германци. Нѣщо повече, въ Райхсканцлерството, въ кафявата къща въ Мюнхенъ, или въ Бергховъ, на гоститѣ на Хитлеръ има на разположение винаги спиртни напитки и цигари. Цѣльта на борбата срещу алкохола и никотина въ Германия е да не се злоупотрѣбѣва съ тѣзи отрови. Особени грижи въ това отношение се полагатъ за опазване на младежъта. Националъ-социалистическата партия е наложила на своитѣ членове моралното задължение да не употребяватъ въ неограничени количества алкохола, безъ обаче, да изисква отъ тѣхъ пълно въздържане, каквото Хитлеръ по свое желание е възприелъ. Малко преди избухването на войната презъ 1939 г. въ Германия бѣ основана официална

служба за борба противъ опасноститѣ на алкохола и никотина, начело на която е билъ поставенъ директора на народното здраве д-ръ Конти. Първата задача на тази нова служба бѣше да вземе мѣрки за ограничаване на случаитѣ на злоупотрѣбление съ алкохолъ. Освенъ тази служба има още нѣколко въздържателни дружества, които оказватъ ценно съдействие на органитѣ на дирекцията на народното здраве. Едно отъ тѣзи дружества брои понастоящемъ 40,000 редовни членове, а друго — 500,000. Безсѣмнено, че въ Германия има още голѣмъ брой хора, които не консумиратъ алкохолъ, но тукъ става въпросъ за тѣзи, които открито демонстриратъ това, като сж станали членове на въздържателнитѣ дружества. На активнитѣ членове на тѣзи дружества е възложена задачата не само да се записватъ нови членове, но и да интервениратъ, чрезъ редъ мѣрки и съвети спрѣмо тежки случаи на алкохолизъмъ. Така презъ изтеклата 1940 година дружественитѣ членове сж интервенирали въ 20,400 случаи. Отъ тѣхъ 3,600 души сж били напълно излѣкувани и сж се отказали изобщо отъ употребата на алкохолъ; 5,700 сж показали чувствително подобрене; 10,500 сж останали непоправими и при останалитѣ 600 резултата останалъ неизвестенъ. Дружественитѣ членове интервениратъ само когато бждатъ показани за това отъ членове на семейството на алкохолика. Всички случаи, въ които мѣрkitъ и съветитѣ на дружественитѣ членове оставатъ безрезултатни, се предаватъ за по-нататъшно лѣчение на официалната държавна служба за борба срещу алкохолизма, която има много по-широки права и действува така както намѣри за добре.

Берлинъ, 31 (ГТА) Вчера-шниятъ денъ донесе нови изпитания за Лондонъ. Отъ сутринъта до вечеръта, германски бойни самолети летѣха надъ града. Хвърлени бѣха голѣми количества бомби. Германскитѣ самолети бѣха нападнати отъ английски изстребители, но тѣ се завърнаха въ базитѣ си.

СЕЗОНА ЗА ПРОДАЖБАТА НА МАЯНАСТЖПВА

Фирмата

Г. В. Балтаджиевъ & Н. Чешмеджиевъ А. Д.

Ви предлагатъ най-известната въ страната мая

марка „ОВЧАРКА“

НАПРАВЕТЕ СВОЕВРЕМЕННО ПОРЖКИТѣ СИ

90-3-2

свои хора, партизани — за какво тогава толкова важно, ако не за амнистия?

И дѣдо Ангелъ, замислявъ очи, гледайки чорлавата глава на внучката си, мислѣше какъ още на тия сина денъ толкова майки ще се зарадватъ, толкова млади булки и сестри ще прегръщатъ своитѣ мжже и брати, какъ стотици млади и силни мжжаци ще се върнатъ въ бащинията, ще забиятъ отново ралото въ твърдия черноземъ и ще екне изъ нивитѣ звънката пѣсенъ на ранобудния орачъ. Ще свѣтне слънцето на радостъта, ще бѣже тѣй хубаво, тѣй весело, тѣй свѣтло...

Цѣда вечеръ старецътъ не мигна. Мислѣше за важнитѣ изявиления. За какво могатъ да бждатъ сина се. Дѣдо Ангелъ събуди Ангелинка. Доволна и весела тя бѣше заспапа дълбоко, сладко.

Слънцето още не бѣ се подало на хоризонта. Старецътъ настани плуга, отиде и изведе единствения волъ, слабъ и мършѣвъ, подиръ който бавно и дениво кра-

чеше старо магаре. Дѣдо Ангелъ впрѣгна вола, а магарето само се настани на мѣстото си. Заплющъ камшикътъ и плугътъ заскърца.

— Дий, Абрашъ! Хайде Пърчо!

Старецътъ и детето прокараха първата бразда, когато слънцето, огромно огнено кълбо, се появи на хоризонта. Бѣ тиха и свѣтла утрина. Чучулига издигнала се на високо точно надъ плуга, въ сладки трели изливаше своята пѣсенъ — пѣсенъта на ранобудния орачъ. Браздитѣ като черни змии се извиваха срѣдъ останалитѣ стрѣкове на миналогодишната царевича — първитѣ крачки по рохкавия и влаженъ черноземъ бѣха тежки, много тежки за Абраша и дваждъ потежки за Пърчо.

— Дий-й Абрашъ! Хай-де Пърчо-о!

Тоя твърдъ и лепкавъ черноземъ нѣкога синоветѣ на дѣдо Ангелъ браздѣха съ шестъ едри, охранени вола и тогава дѣдо Ангелъ бѣше недоволенъ отъ плитката оранъ. Той щѣше да я продаде, но настѣпиха войни, настѣ-

пиха тежки години, други времена, отнеха всичкитѣ му ниви и той остана само съ тоя черноземъ — голѣмата нива край пѣтя. И сега той я браздѣше само съ единъ мършавъ волъ, едно магаре и единъ разнебитенъ плугъ.

Пѣтътъ за града минаваше край нивата. Отъ тукъ ще минатъ селянитѣ, връщайки се отъ голѣмото събрание. Тукъ той ще чуе, най-после радостната вѣстъ. И закрачилъ подиръ плуга погледътъ му блуждаеше въ далечината на необятното поле, татѣкъ където се губѣше черния пѣтъ и откъдето щѣха да се зададатъ каруцитѣ отъ града.

Слънцето клонѣше на западъ, когато първитѣ нѣколко каруци минаха — съ знамена и гайди. Тѣ бѣха отъ близкитѣ села. Тѣ префучаха край него — чуха се провиквания, пѣсни. Има радостъ, голѣма радостъ... Весело затуптѣ сърдцето на стареца. Струваше му се, че не малката и гърбава Ангелина вижда до плуга, а Тотю, високъ, плещестъ съ развѣнъ пер-

чемъ надъ чело, съ дългъ камшикъ на рамо...

Сега трѣбва да се зададе и познатата каруца. Излѣвоха отъ нивата и поеха пѣтя за село. Заплющъ камшикътъ и заскърца плугътъ по неравния пѣтъ. Не се мина много. Очакваната каруца ги застигна. Очитѣ на стареца пламнаха, той се изправи, дигна глава. Чувствуваше се младъ, изведнажъ подмладенъ. Отбиха се отъ пѣтя.

— Добре дошли!... Ново-вето...

Топла радостъ изпълни старческото му сърдце. Приятно се развѣжиха ония струни въ глѣбинитѣ на душата му, които нѣжно глѣдичкаха цѣлото му сѣщество. Разговаряха се на дълго. Нито дума за амнистия. Наскоро щѣли да се произведатъ нови избори. И каруцата се отдалечи.

Дѣдо Ангелъ се залюлъ. Дигна камшика и закрачи Едри канки сълзи забраздиха сухото му лице.

— Дий-й, Абрашъ!

Ангелина не запита дѣдо си. Тя видѣ сълзи на очитѣ му. Закуца, силно мѣтайки изкривеното си

рамо напредъ:

— Хай-де Пърчо-о!

Малката захленчи, заплака безъ гласъ.

Разнебитениятъ плугъ равномерно скърцаше по неравния пѣтъ. Слънцето потъна въ бездната. Лекъ здрачъ размаха невидими крилѣ надъ необятнитѣ равнини. Орляци полски врани прелитаха низко надъ нивитѣ. Идѣше нощъ, — черна и дълбока нощъ, въ душитѣ, въ сърдцата.

Я. Калиякрески

РЕКЛАМИТѣ

въ

в-къ „Добруд. Гласъ“

ПОСТИГАТЪ

цѣльта си

ТРЪГНАХА СЪ ПЪСНИ ДЕЦАТА НА ДОБРУДЖА

Вчера потеглиха за частитъ си младежитъ добруджанци отъ тази годишна наборъ, свикани да отбиятъ военната си тежба.

По улицитъ на града начесто се срецаха млади момци, съзатъкнати китки подъ калпацитъ си, съ сияющи лица и пбени патристични пбени.

За пръвъ пжтъ следъ повече отъ четвъртъ вбкъ депата на Добруджа се готвеха да служатъ на българския Царъ, като вбрни бранници на роднитъ предбл, любови-

та къмъ които се разкри въ душнитъ имъ отъ най-ранна възраст, бидейки буйно раздухана отъ вбски единъ денъ на чуждата тирания.

Ние гледахме съ възторгъ и тиха радостъ тия славни синове на родната ни земя и въ разскренитъ нбъ погледи долавяхме свбтлия лбкъ на блядестето, който ме залб безкрайната нпръ на нашитъ поли, донасяйки повече радостъ, по-мече щастие, повече братска любовъ.

Нападението на Суцкия каналъ е въпросъ на дни

Берлинъ, 31. (Велтъ-пресе) Органа на Маршалъ Гьорингъ „Националъ Цайтунгъ“ белбжи недвусмислено, че предстои решителна борба за Суцкия каналъ, която е въпросъ на дни.

Британскитъ офанзиви, предприети въ Либия представляватъ голбми стратегически грбшки, защото за войскитъ на генералъ Уейвелъ едно нападение на Суецъ би било истинска катасстрофа.

ВЕСТИ

— Дълото на Асенъ Димитровъ, който уби прословутия Лифтеровъ отъ Силистра, трбваше да се разгледа на 3 т. м. въ Силистра. Поради невъзможността, вследствие непроходимитъ пжтища, съставя на сжда да отиде въ крайдунаския градъ, дълото се отлага.

Като защитници на доблестния младежъ сж се записали видни общественици и адвокати отъ столицата.

— Днесъ пристигатъ въ града ни народния представителъ г. Лазаръ Поповъ, водачъ на българската младежъ и г. Аспарухъ Айдемирски.

Следъ късъ пристой въ Добричъ гоститъ ще заминатъ за Силистра, придружени отъ нашия редакторъ г. Люб. Станчевъ.

— Снощи въ 12 ч. по полунощъ ббха приключени всички работи по преброяването на населението въ южна Добруджа.

Съ това се сложи най-здравото начало на всички мбпроприятя, които българската власт ще предприеме въ родния ни край. Една отъ първитъ законодателни мбрки ще бжде уреждането на поземления въпросъ и окончателното установяване на частно-правнитъ отношения къмъ индивид, даяната собственостъ у насъ.

— Известява се на гоститъ на гарнизонното събрание, че поради временното отсъствие на музикалния възводъ, забави въ военния клубъ, до второ съобщение, не ще има.

— Отъ вчера рейса отъ Добричъ за Силистра не пжтува, бидейки затрупано шосето отъ пресни. Опитания се камионъ да пробие пжтъ за къмъ крайдунавския градъ и останалъ прбждъ сббжнитъ синое между Кара-Пелитъ и Куртъ-Бунаръ. Засилено е и шосето отъ Русе за Силистра.

— Забелязва се напоследъкъ въ Добричъ и околната му много безстопанствени кучета. Съгласно закона за Санитарно-ветеринарната служба, стопанитъ трбва да регистриратъ въ общинското управление кучетата

Интелижансъ сервисъ и смъртъта на Метаксасъ

Римъ 31 (Велтъ-пресе) Следъ изказанитъ съмнения, смъртъта на грбския м-ръ председателъ Метаксасъ има нбщо общо съ Интелижансъ сервисъ, в. „Пополо ди Рома“ пише, че това посегателство не е нбщо ново, като се знае, че личността на неговия приемникъ е тбсно свързана съ Англия и английския финансовъ свбтъ.

Вестника съобщава, че презъ последнитъ си дни следъ разговоритъ си съ английския г-ралъ Уейвелъ Метаксасъ е преживблъ горчиви разочарования, поради отказа на английската помощъ за Гърция.

Светска Русия следи

вече отбблно какво става въ Индия

Москва 31 (Велтъ-пресе) Московския печатъ следи съ голбмо внимание развитието на вътрешното положение на Индия, особено олята която играе индуския националенъ конгресъ въ последнитъ сббития.

В-къ „Правда“ посвещава една подробна статия по този въпросъ, като подчертава че конгреса все повече се освобождава отъ влиянието на Ганди и отъ неговитъ навики за борба срещу английското владичество.

Въ свбтскитъ србди се ожикбвно вече коментира арестуването на членове на конгреса и другитъ крути мбрки, предприети отъ британскитъ власти напоследъкъ въ Индия. Тия мбрки ще доведатъ до открита борба на индийския народъ срещу своя потиснителъ.

Отскужени панахида

за починалия грбски м-р И. Метаксасъ въ София

София, 31. По починъ на грбската легация въ София въ грбската църква „Св. Георги“ бб отслужена заупокойна молитва по случай смъртъта на грбския м-ръ председателъ Ионисъ Метаксасъ. На панахидата присъствуваха легационниятъ секретаръ, м-ра на външнитъ работи г. Поповъ, гл. секретаръ на министерския съветъ, членове на правителството, пълномощния м-ръ г. Серафимовъ, председателъ на Българо-грбкото дружество, и др. Следъ панахидата ббха изказани съболезнования лично на грбския пбном. м-ръ г. Пипенеризисъ.

Лондонъ, 31 (Ройтеръ) Н-вото на въздухоплаването и обществената сигурностъ съобщава, че нищо за отбелязване не е имало презъ нощта на четвъртъкъ срещу петъкъ.

Берлинъ, 31 (ГТА) Узнава се, че презъ нощта на 29 срещу 30 т. м. германски самолети сж срещнали английски преградни балони и усилено дейностъ на противовъздушната отбрана. Въпртисъ всичко, германскитъ самолети сж успели да свалятъ балонитъ и да провикнатъ надъ опредбленитъ военни обекти.

Вдъхновеното дбло въ село Каралий

Заедно съ свободата дойде въ нашето село, познато на цбла България, бидейки свързано съ най-богатия скрижалъ отъ живота на голбмия писателъ Йорданъ Йовковъ, лбкартъ г. д-ръ Георги Ив. Бояджиевъ, командированъ тукъ отъ гара Земенъ, радомиско.

Въ своя кжсъ пристой между насъ този възторженъ младежъ човбкъ успб да спечели сърдцата на всички жители отъ селото съ своето примерно държание, съ народнополезната си дейностъ и съ горещия си патриотизъмъ, проявенъ не на думи, а съ редица хубави дбла и като лбкаръ, и като културтегеръ.

Веднага следъ освобождението младия лбкаръ ни събра и започна да ни говори, че добре би било въ това историческо селище да се даде първия примеръ за културенъ подемъ. За цблата той предложи да се основе читалище. Идеята му се възпрне съ голбмъ ентузиазъмъ и новото огнище на просвбта и саморазвитие ббше наречено на именития ни нбвгашенъ съжителъ „Йорданъ Йовковъ“. Тукъ, обаче, не спрбха починитъ на г. д-ръ Бояджиевъ. Една вечеръ той свика по-буднитъ младежи и предложи да се започне заучаването на нбкоя отъ драмитъ на Йовкова. Започна се трбскаво разучаването на „Милионера“. Съ какво търпение, съ

колко преданостъ и братска съзидателностъ ржководеше репетицитъ! Възторга се разпалваше въ душитъ на участващитъ следъ всбка вечеръ, прекарана въ културното общуване съ вдъхновенния режисюръ.

Следъ голбмия успбхъ на първото представление г. д-ръ Бояджиевъ предложи да се сложи основа на фондъ „Паметникъ на Йорданъ Йовковъ“. Въ много скоро време, въпртисъ че селянитъ сж въ окаено материално положение поради ограбването имъ отъ страна на румънитъ презъ последнитъ дни преди отеглянето имъ, се събраха за фонда 4,000 лева.

Онази вечеръ ббше представена пиесата на Йовкова „Боряна“. Успбха ббше необикновенъ. Но не ббха радостни много каралийци: това ббше последната вечеръ, презъ която тбхниятъ любимъ лбкаръ се намираще въ србдата имъ — той ббше откомандированъ и на другия денъ трбваше да си отиде.

На сутринта селото се ббше събрало на мегдана, за да изпратятъ станалия тбй скжпъ на всички сърдца младежъ културтегеръ. Събгуването ббше много трогателно, въ десетки очи блестяха сълзи. Когато колата потегли дълго селянитъ гледаха къмъ посоката къмъ дето изчезна тя. Т. Г.

ИТАЛИЯ И РЕЧЪТА НА ХИТЛЕРЪ

Римъ (Стефани) Италианскитъ дипломатически србди посрбщатъ съ задоволство речъта на Хитлеръ. Изтъква се, че всичко каквото е за сбгналъ Хитлеръ по въпроса за войната се отнася и до Италия. Италианското радио отбелязва, че социалниятъ напредъкъ въ Италия и Германия предизвикалъ умразата на Англия къмъ тбхъ.

Между другото още се казва, че германската армия е по силна отъ всбки други пжтъ. Пре-

дупреждението на Хитлеръ къмъ С. Щ. относно намбсата имъ въ работитъ на европейския континентъ е една важна частъ отъ речъта на Фюрера и тя не бива да се изпускамъзъ предвидъ.

Римъ 31. (БТА) Н. В. Кралъ Викторъ Емануелъ, вчера сл. пл. прие българския пълномощенъ м-ръ г. Караджовъ. Водени сж били разговори въ задушевна и сърдечна атмосфера.

Въ тази война еднакво съ оржжията сж нуждни и нерви

Берлинъ, 31. (ГТА) Фелдмаршалъ Мюлхъ, вториятъ човбкъ следъ Гьорингъ на германскитъ въздушни сили, който има най-голямъ заслуги за организирането на германски-

тб въздушни войски, снощи говори за дейността на германската авиация за запазване на германскитъ селища и индустриални заведения отъ английскитъ въздушни нападения. На края той подчерта, че за тази война еднакво съ оржжията сж нуждни и нерви.

ФОТО ВЗЕМЕТЕ СИ БЕЛЕЖКА!

КЕМИЛЕВЪ

съобщава на всички, че изработва хубави и красиви албуми съ снимки отъ освобождението на Добруджа и отъ първия парадъ на българскитъ войски въ Добричъ — 3 октомврий и др.

Голбмъ изященъ албумъ 360 лв. — малбкъ 260 лв.

Единъ незамбнимъ подаръкъ отъ свободна Добруджа за близки и познати е единъ албумъ отъ

ФОТО Кемилевъ -- Добричъ

91 — 10 — 9

Печатница „Добруджански гласъ“